

BUŽIM STARI GRAD

Stari grad Bužim nastao je u XIV stoljeću. Prema kraljevskoj povelji od 1336. godine, gradom je upravljao plemić Grgur Gales, a njegovi potomci su gospodarili ovim gradom do 1425. godine. Kasnije su ovim gradom upravljali Babonići Blagajski, grofovi Celjski, Frankopani, a 1479. godine ugarski kralj darovao ga je plemiću Jurju Mikulčiću. On je izvršio popravku gradske tvrđave tako što je izgradio vanjski zid oko grada. Od 1495. godine pa sve do pada pod osmansku vlast gospodari Bužima bili su b raća Ivan i Petar Keglević, zbog čega su se Keglevići počeli nazivati Bužimskim. U njihovo vrijeme bužimsku tvrđavu je čuvala posada od 16 kraljevih vojnika.

Pod osmansku vlast došao je 1576. godine i ušao u sastav Krupske kapetanije. Po popisu deset godina kasnije, osmanska vojna posada je u Bužimu sastojala se od svih pret rodova graničara s ukupno 200 ljudi. Početkom XVII stoljeća konjanika više nije bilo, a ukupan broj vojnika bio je smanjen na 113, pa ponovno nešto povećan, na 131 sredinom XVII stoljeća. Po svom značenju i broju stacioniranog oružja Bužim je u prvoj polovini XVIII stoljeća spadao u značajnije krajiške tvrđave: imao je dva veća i tri manja topa i posadu od 250 graničara. Ostaci starog bužimskog grada nalaze se na malom uzvišenju južno od današnjeg Bužima.

Tekst i slike obradio: Igor Pečenkovic dipl.ecc.hot.

Izvori: JU „Zavod za zaštitu kulturnog naslijeđa Bihać“ popisni registar, „Stari gradovi Unsko-sanskog kantona“ Zavod za zaštitu kulturnog naslijeđa Bihać i Muzej Unsko-sanskog kantona, februar 2009, internet, <http://old.kons.gov.ba/>

